

Oostenrijk:

Kramsach

Camping Stadlerhof

15 september t/m 3 okt 2019

Zondag 15 sep	Heel - Erlangen		480 km 1
16 sep	Erlangen - Kramsach		280 km 2
17 sep	Reitherkogelbahn - Reither Kogel - Kerschbaumer Sattel - Reitherkogelbahn		8,1 km 3
18 sep	Inneralpbach - Stettaueralm - Farmkehralm - Inneralpbach		7,8 km 12
19 sep	Schatzbergbahn bergstation - Schatzberg - Joelspitze - Schatzbergbahn middelstation		11 km 23
20 sep	Wiedersbergerhornbahn - Hochstand - Sagtaler Spitze (=Standkopf) - W.bergerhornbahn		12 km 31
21 sep	Camping - Rattenberg - Zell am Ziller - Hart - Bruck - Kramsach - Camping		65 km 40
22 sep	Markbachjochbahn - Halsgatterl - Rosskopf (W) - Horlerstiegl - Rosskopfhütte - M.bahn		10 km 53
23 sep	Kramsach		0 km 62
24 sep	Parkplatz Pumphaus - Kienberg - Top zonder naam - Plessenberg - Heuberg - Pumphaus		10 km 62
25 sep	Kramsach		0 km 69
26 sep	Tiefenbachklamm		8 km 69
26 sep	Kaiserklamm		4,3 km 69
27 sep	Parkeerplek Luegergraben - Mareitalm - Faulbaumgartenalm - Steinbergalm - P. Luegerg		12 km 82
28 sep	Kramsach		0 km 95
29 sep	Camping - Wörgl - Kufstein - Mariastein - Camping		68 km 95
30 sep	Wiedersbergerhornbahn bergstation - Wiedersbergerhorn - W.bahn middenstation		7,5 km ... 102
1 okt	Alpbach - Thierberg - Blaiksteig - Jausenstation Zottahof - Besinnungsweg - Alpbach		8 km ... 112
2 okt	Kramsach - Wertheim/Bettingen		427 km ... 129
3 okt	Wertheim/Bettingen - Heel		398 km ... 130

Zondag 15 sep Heel - Erlangen

 488 km

Half september, nog een mooie tijd om met vakantie te gaan. Ook deze keer is het Oostenrijk en als we deze morgen om 5 voor half 9 vertrekken is het al prachtig weer. Het is ongeloofelijk stil in het begin op de autobaan en al wordt het wel iets drukker in de loop van de ochtend, hebben we geen enkel oponthoud. We zijn dan mooi op tijd, 20 over 3, op camping Rangau in Erlangen. We krijgen een prima plek aangewezen en zitten al snel aan de koffie. Deze eerste avond eten we op het terras van het restaurant. Het is er gelukkig heel wat rustiger dan een paar jaar geleden toen we hier ook waren.

16 sep Erlangen - Kramsach

 318 km

Ook deze morgen is de zon al present als we opstaan. We ontbijten en vertrekken om half 10. Deze dag is het wat drukker op de weg maar het is dan ook een gewone werkdag. Ondanks dat het maandag is hebben we maar een paar kleine files die gelukkige snel opgelost zijn. Om kwart over twee melden we ons op camping Stadlerhof in Kramsach. We worden vriendelijk ontvangen en kunnen kiezen uit een aantal plaatsen. Als we de caravan op onze plek zetten moet de mover wel even hard werken want de plaats gaat wel wat omhoog. Maar dan staan we wel op een mooie plek. Ook nu zitten we alweer snel aan de koffie. De luifel zetten we wat later in de middag op als de ergste warmte voorbij is.

17 sep Reitherkogelbahn - Reither Kogel - Kerschbaumer Sattel - Reitherkogelbahn

 8,1 km

Laagste punt: 1070 m Hoogste punt: 1336 m Totale stijging / daling: 430 m

De eerste wandeling van deze vakantie en we worden gelijk getraakteerd op een heerlijk zonnetje. We stappen in de auto om 7,5 km later in de Reitherkogelbahn te stappen. De kabelbaan begint op 650 m en brengt ons naar 1200 m.

De eerste stappen van onze wandeling brengt onze naar deze boerderij. En waar de meeste wandelaars rechtdoor gaan kiezen wij ervoor om rechtsaf te gaan.

Na een kwartier komen we uit bij een weiland dat we over moeten steken naar het erf van een boerderij.

Dan begint al snel de klim naar de Reither Kogel en dat gaat over een steil pad bezaaid met wortels van bomen en dat is altijd vervelend lopen.

Maar binnen een half uur hebben we deze klim met 190 hoogtemeters achter de rug.

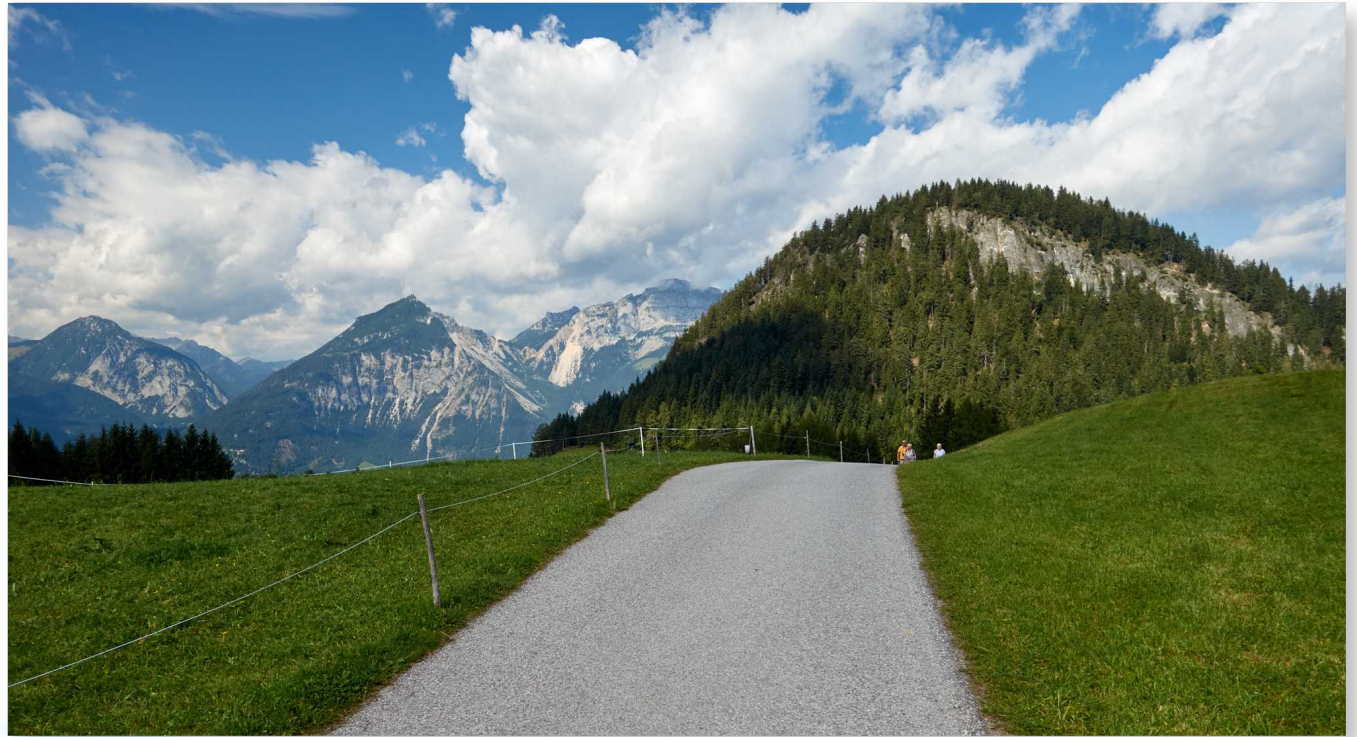
Op de top hebben we een mooi uitzicht over het Zillertal.

Tijdens de afdaling (die ook niet echt gemakkelijk loopt) zien we het Zillertal uitkomen in het Inntal.

Als we de afdaling hebben gehad loopt onze weg voor het grootste deel over asfalt. Hier kijken we even terug naar de Reither Kogel en bij het zien van de andere Alpenreuzen is dit maar een klein "heuveltje".

Tijdens de wandeling lopen we langs de voordeur van deze prachtige boerderij.

Welk dier wordt hier uitgebeeld? In ieder geval is dit waterspugend dier mooi gemaakt.

Even later follow we nog een kruisweg en komen boven aan bij de Rosenkranzkapelle, een bijzonder kapelletje. Ernaast staat nog een grote kapel, maar die is gesloten.

Aansluitend aan de kruisweg volgen we een pad met om de paar meter een bord met een Christelijke tekst, iedere keer dezelfde twee teksten.

Hierna is het niet ver meer naar de kabelbaan, maar het laatste stuk is toch nog wel even klimmen geblazen.

18 sep Inneralpbach - Stettaueralm - Farmkehralm - Inneralpbach

 7,8 km

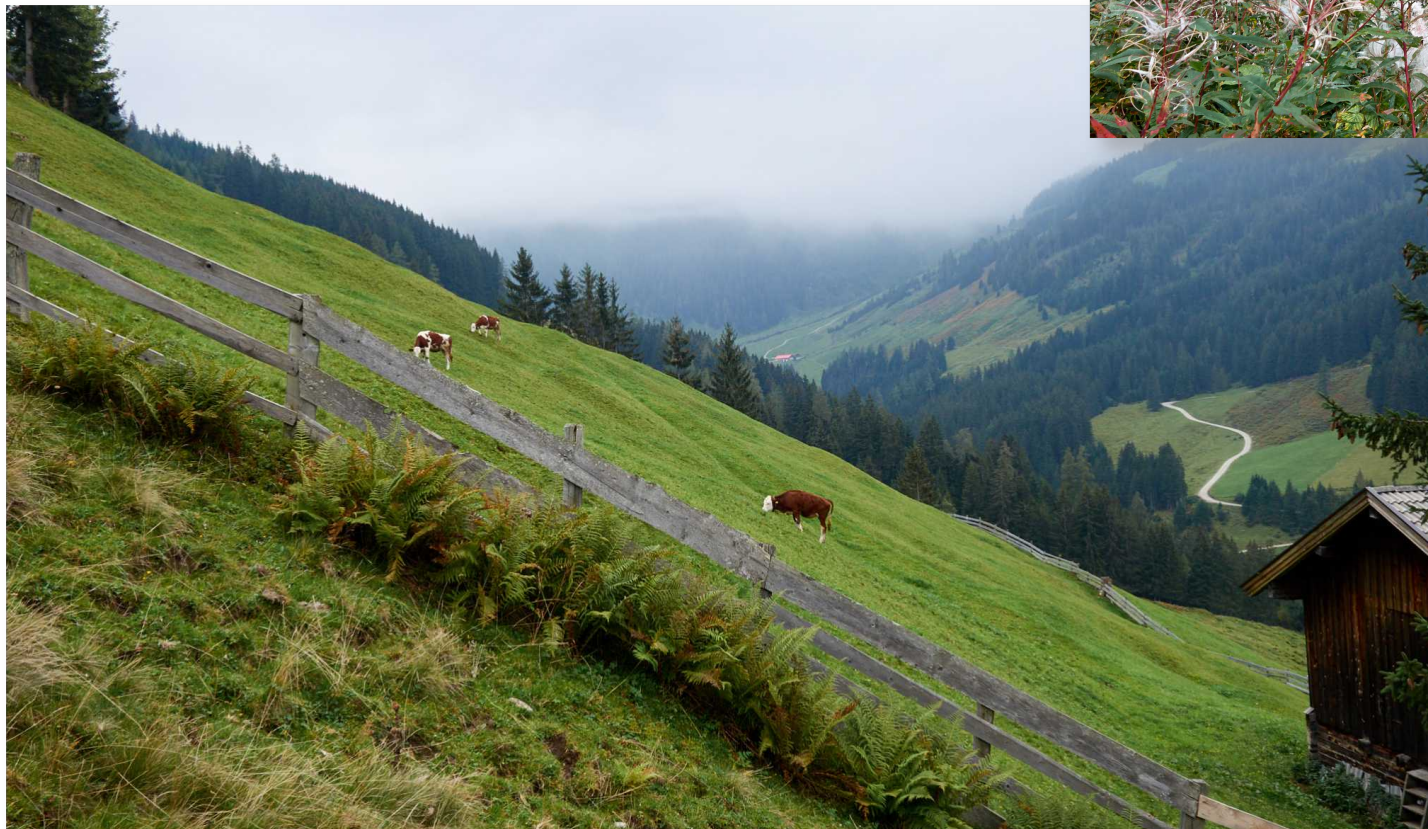
Laagste punt: 1100 m Hoogste punt: 1520 m Totale stijging / daling: 450 m

Vandaag beginnen we wat later met de wandeling dan gewoonlijk. De reden is dat we niet te vroeg bij de Farmkehralm aan willen komen. We vertrekken met de auto om half 11 en komen tegen 11 uur aan op de parkeerplaats bij voormalig Gasthof Leitner. Ook is het vandaag minder warm dan de afgelopen dagen, en een fleece is niet overbodig.

We hebben geluk want de parkeerautomaat van de parkeerplaats is buiten gebruik. Deze 3 euro kunnen we later tijdens de lunch mooi gebruiken. Al snel tijdens de wandeling steken we de beek over en dan begint de steile klim naar de Farmkehralm.

Deze bloemen zijn uitgebloeid en zij zijn niet de enige want er staat praktisch niks meer in bloei.

Op deze foto is heel goed te zien hoe steil het pad is naar boven.

De enige twee wandelaars die we op onze wandeling van vandaag zien.

Hier zijn we aangekomen op de Stettauer Alm.

Op deze foto is te zien hoe simpel het er in Oostenrijk toegaat. Gewoon de mest in het water kieperen en de rest gaat vanzelf.

Een terugblik op de Stettaueralm, drie oude gebouwtjes in een prachtige omgeving.

Tijdens de wandeling zien we diverse watervalletjes en een verloren sok.

Een enkele keer gaat de wandeling door het bos met op ons pad weer de nodige boomwortels.

Dan is daar ineens de Farmkehralm met in de verte donkere wolken waardoor de zon zo nu en dan doorheen piept.

Maar bij de hut schijnt de zon en is het heerlijk zitten op het terras.

We genieten van een lekkere lunch, Wim van zijn favoriete "Brettjause" en ik van een goulashsoep. De uitgespaarde € 3,00 van de parkeerplaats is wel iets te weinig.

Vaak is bij hutten wel iets te zien, zo ook bij deze.

Daar de hut op het hoogste punt van de wandeling is gelegen volgt nu alleen nog maar de afdaling en deze gaat over een gemakkelijk te belopen pad. We kijken nog even terug naar de hut om vervolgens in een uurtje terug te lopen naar onze auto.

19 sep Schatzbergbahn bergstation - Schatzberg - Joelspitze - Schatzbergbahn middelstation

 11 km

Laagste punt: 1290 m Hoogste punt: 1964 m Totale stijging: 480 m Totale daling: 970 m

Het is ongeveer 30 km met de auto naar Auffach alwaar we de Schatzbergbahn nemen die op 875 m start en ons naar het bergstation brengt op 1780 m. In no-time hebben we dus 905 hoogtemeters overbrugd.

Bij het verlaten van de kabelbaan zien we dit idyllische tafereeltje.

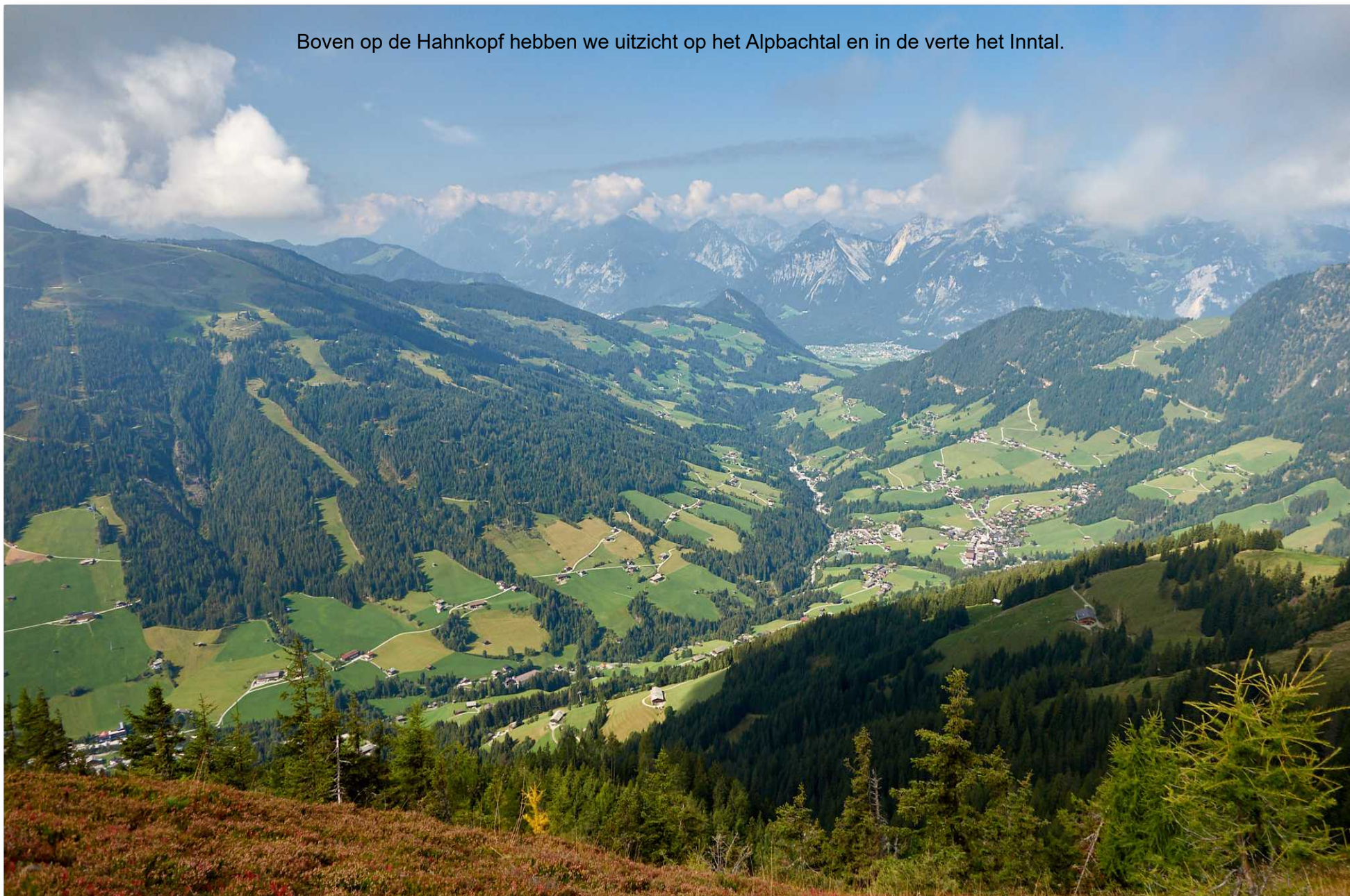

Al snel nadat we met de wandeling zijn begonnen komen we aan op de top van de Schatzberg met zijn bijzonder ietwat kitsch uitzierend kruis.

Hierna volgt alweer snel een nieuw topje: de Hahnkopf.

Boven op de Hahnkopf hebben we uitzicht op het Alpbachtal en in de verte het Inntal.

Ook zien we in de verte ons doel, de Joelspitze, liggen. Helaas ligt de top nog net in de wolken, maar we hopen dat die weg zijn als we daar aankomen. De hele dag blijft de lucht in zuidelijke richting zwaar bewolkt en in noordelijke richting mooi blauw.

Nadat we afgedaald zijn lopen we door grotendeels vlak gebied waar het soms behoorlijk drassig is. Maar bij die plekken hebben ze keurig planken neergelegd.

Ondertussen zijn we begonnen aan de Joelspitze en zien hier het laatste stuk naar de top.

Op de top staat geen kruis, maar een apart monument ter nagedachtenis aan Rudolph Joel die in 1909 onder een lawine is gekomen. Deze berg is dan ook naar hem vernoemd.

Hier kijken we in de richting van de kabelbaan en we besluiten om niet door te lopen naar het bergstation maar af te dalen naar het middelstation.

Ondanks dat we heel wat meer meters naar beneden moeten overbruggen is het een mooie wandeling.

Langs deze afdaling hebben ze onlangs prachtige picknicktafels neergezet en het hek er omheen zorgt ervoor dat de koeien de tafel en de banken met rust laten.

Hierna dalen we nog wat verder af om uiteindelijk bij het middelstation uit te komen.

20 sep Wiedersbergerhornbahn - Hochstand - Sagtaler Spitze (=Standkopf) - W.bergerhornbahn 12 km
Laagste punt: 1850 m Hoogste punt: 2242 m Totale stijging / daling: 720 m

Het is maar 11 km rijden met de auto naar Alpbach om daar met de Wiedersbergerhornbahn naar boven te gaan. We gaan niet over de top van de Wiedersbergerhorn (komt later nog; 30 sep), maar nemen de panoramaweg aan de oostkant naar de Hornalm. Daarna volgt een mooie kamwandeling naar de Standkopf die ook wel Sagtaler Spitze genoemd wordt. Vanaf het begin van de wandeling is het een prachtige omgeving.

Hier hebben we al zicht op de Standkopf maar voordat we daar aan beginnen moeten we eerst nog een kleiner topje overwinnen: de Hochstand.

We lopen door prachtig gebied waar de rode gloed van de struiken veelvuldig te zien is.

Eén van de bergmeertjes die in dit gebied te zien zijn.

Het laatste stuk van de beklimming, maar wel altijd het zwaarste.

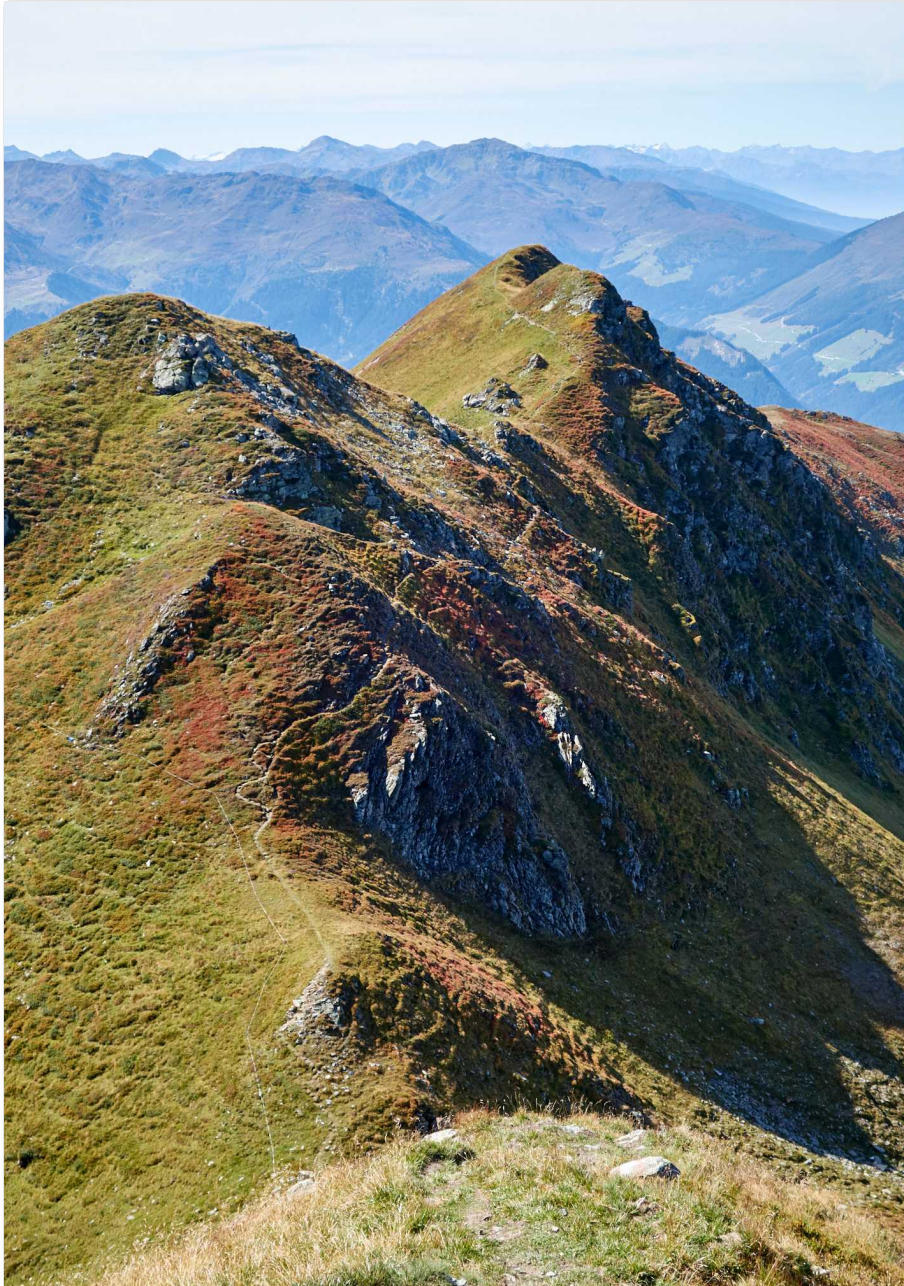

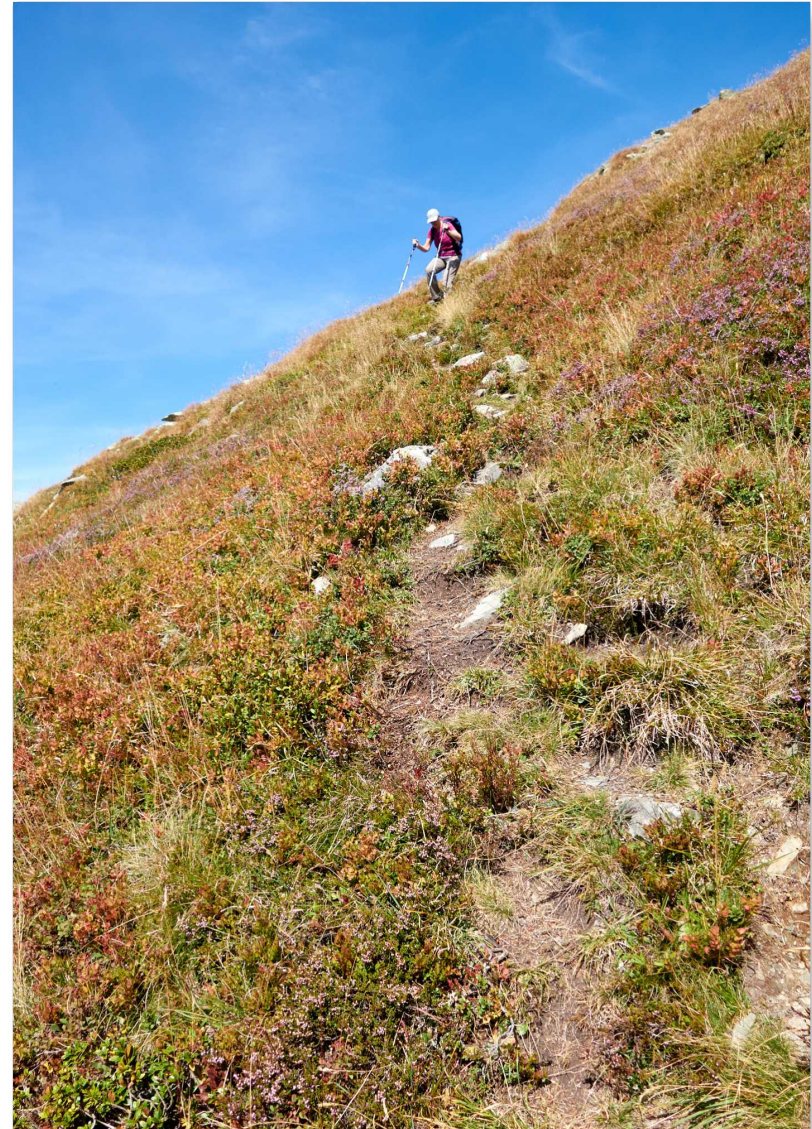
Daar zijn we dan op de top op 2242 m

Zoals altijd een foto genomen vanaf de top.

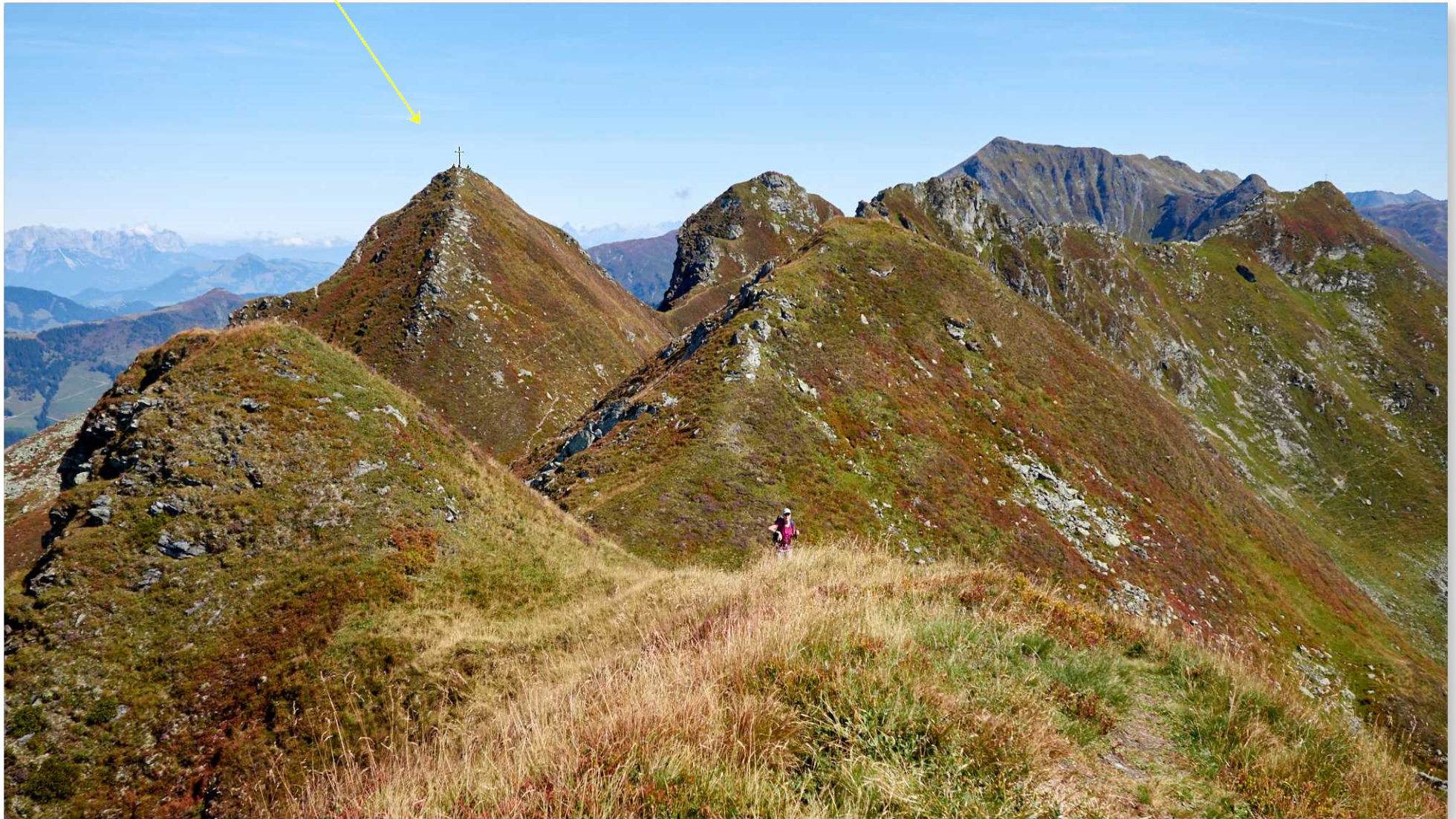

We besluiten om niet dezelfde weg terug te nemen, maar de top aan de westkant steil af te dalen en dan via 2 topjes zonder naam met een boog terug te keren naar de kam. Ook deze foto is genomen vanaf de top en laat het pad zien dat ons te wachten staat.

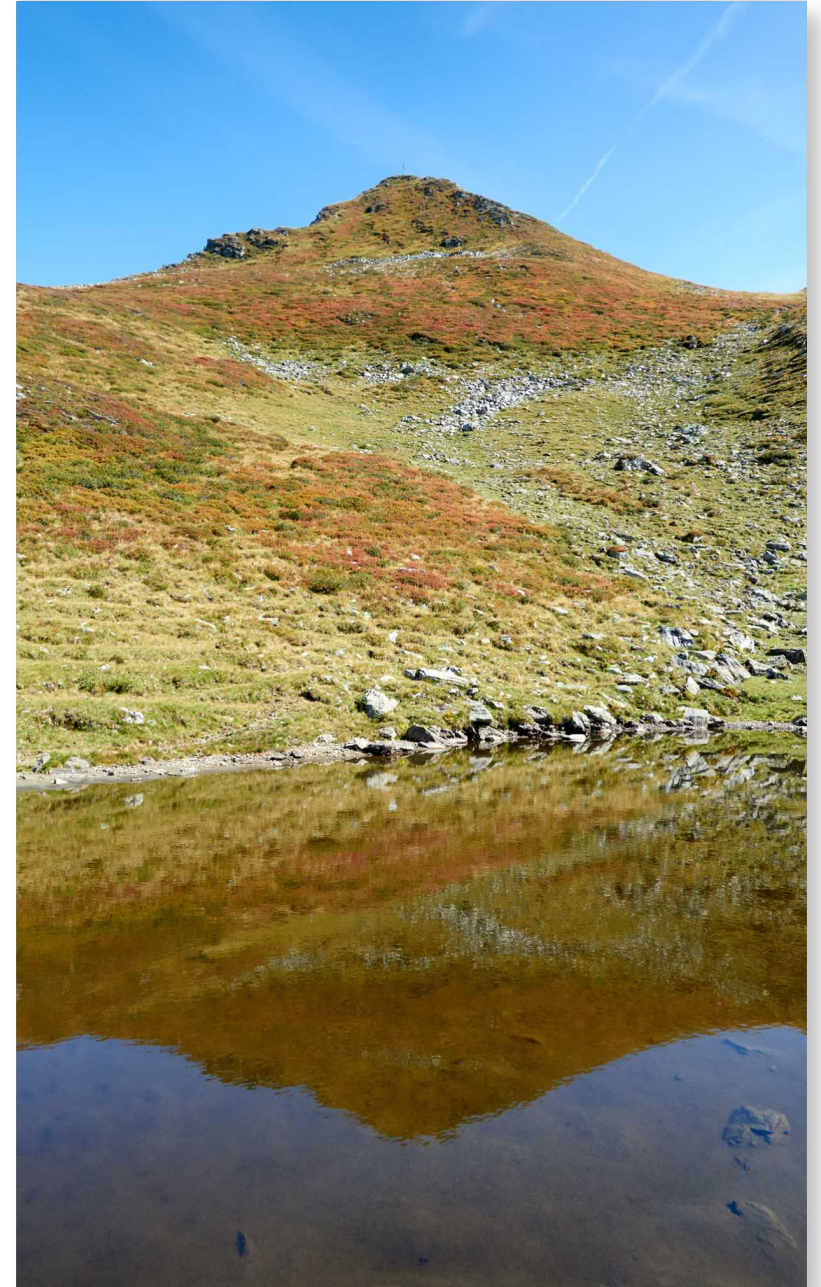

Hier een terugblik op de Standkopf.

Als we het steilste stuk achter de rug hebben volgt een mooie, vrij relaxte wandeling.
In dit bergmeertje zie je mooi de Standkopf weerspiegelen.

Hierna is het nog een behoorlijk stuk, dat constant op en neer gaat naar de Hornalm. Vanaf daar nemen we de panoramaweg aan de westkant van de Wiedersbergerhorn terug naar de kabelbaan waar dit paard in zijn uppie de dag doorbrengt.

21 sep Camping - Rattenberg - Zell am Ziller - Hart - Bruck - Kramsach - Camping

Laagste punt: 516 m Hoogste punt: 750 m Totale stijging / daling: 630 m

Vandaag stappen we op de fiets en vanaf de camping staan we in no time aan de rand van Rattenberg gelegen aan de Inn. Het middeleeuwse voetgangersgebied omvat zorgvuldig gerestaureerde huizen en kenmerkt zich door de vele glasbedrijven. Hierdoor kreeg Rattenberg bekendheid als glasstad. Hieronder een paar foto's van de prachtige huizen en van de vele glaswinkeltjes.

 65 km

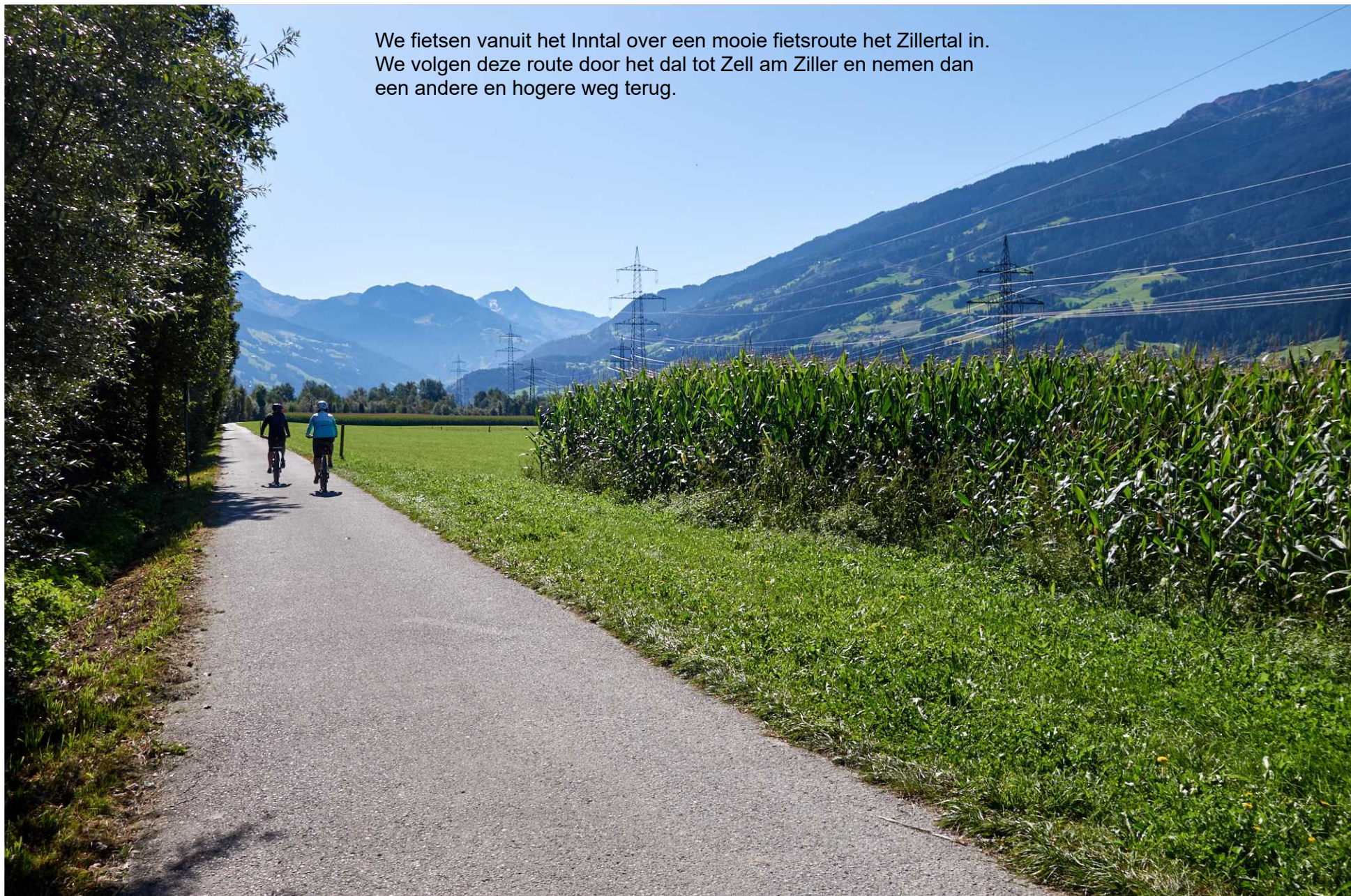

Een tijdje later zijn we ineens getuige van de "Almabtrieb", één van de boerentradities die elk jaar feestelijk gevierd wordt. Als het grazen van de koeien bovenop de alm voorbij is wordt het vee van de bergen naar het dal gebracht, prachtig uitgedost met bellen, bloemen en linten. Als alle koeien vanaf de berg in het dal zijn gearriveerd gaan de koeien naar de boerderij waar ze thuishoren.

We fietsen vanuit het Inntal over een mooie fietsroute het Zillertal in.
We volgen deze route door het dal tot Zell am Ziller en nemen dan
een andere en hogere weg terug.

Ruim een uur later wordt onze weg geblokkeerd door weer een "Almabtrieb". Het lukt ons om via de stoep langs deze optocht voorbij te rijden en zodoende de hele stoet te bekijken.

Na dit schouwspel verlaten we de vlakke wegen en gaan het hogerop zoeken. In het plaatsje Hart zien we dit mooie kerkje.

Bovenover fietsen, zoals ik dit altijd noem, staat garant voor prachtige boerderijen heel vaak voorzien van een prachtige bloemenzee.

Dan worden we weer onverwacht getrakteerd op dit tafereeltje. De koeien zijn gearriveerd bij de boerderij en worden ontdaan van de bellen, bloemen en linten. Ook de kinderen van de boer helpen mee.

Aangekomen in Kramsach bezoeken we nog het Museumskerkhof.
Een museum met bijzondere grafmonumenten met aparte teksten.

22 sep Markbachjochbahn - Halsgatterl - Rosskopf (W) - Horlerstiegl - Rosskopfhütte - M.bahn 10 km
Laagste punt: 1406 m Hoogste punt: 1731 m Totale stijging / daling: 570 m

Vandaag vertrekken we vanuit Niederau, zo'n 23 km vanaf de camping. Hier brengt de Markbachjochbahn ons van 830 m naar 1465 m.

Dit grappige tafereeltje zien we bij de Jochhut.

Dit bruggetje ligt aan de voet van een behoorlijk steile klim door het bos.

We hebben zicht op de Rosskopf.

Hier zijn we aangekomen bij de Halsgatterl-kapel, gebouwd in 2016 op de grens van het Brixental en Wildschönau. De houtsnijbeelden beelden 2 geliefden uit beide dalen uit die elkaar ontmoet hebben en alle inwoners van Wildschönau zijn daar nakomelingen van.

Daar ik mij (Trudi) niet zo fit voel gaat Wim alleen over de Rosskopf en ga ik onderlangs verder naar de Horlerstiegl. Binnen een kwartier staat Wim op de Rosskopf.

Dit overstapje is wel heel bijzonder.

Onderweg naar de Horlerstiegl-kapel.

De ingang van de kapel wordt helaas ontsierd door auto's die er volgens de borden niet mogen staan.

Maar gelukkig is binnenin alles gelijk gebleven sinds anderhalf jaar geleden toen wij daar ook al eens waren.

Aan de weerspiegeling van de bomen in dit meertje is te zien dat er geen wind staat.

In de verte zien we de Rosskopfhütte
liggen, maar wij slaan deze over.

Bij deze hutjes houden we nog een laatste pauze.

Nog een klein stukje en dan zijn we weer bij de kabelbaan die ons naar beneden brengt.

23 sep Kramsach

0 km

Een regenachtige rustdag op de camping.

24 sep Parkplatz Pumphaus - Kienberg - Top zonder naam - Plessenberg - Heuberg - Pumphaus 10 km
Laagste punt: 1140 m Hoogste punt: 1786 m Totale stijging / daling: 820 m

Trudi voelt zich nog niet fit genoeg om hoog de bergen in te gaan, daarom ga ik vandaag alleen. Eerst met de auto via Brandenburg en Winkel naar Parkplatz Pumphaus waar mijn tocht op 1140 m hoogte begint. Ik ben vanmorgen de enige op het parkeerterrein en het zicht is nog erg slecht.

Omhoog neem ik de "Alter Steig" door het bos tot de Jocheralm. Daarna wordt het terrein meer open..

Van de drie geplande toppen is de Kienberg de eerste en gelijk de hoogste.
Ik zit nu boven de wolken en het uitzicht is mooi.

Eerst weer een stukje terug en dan naar de Plessenberg. Ik zie dat er nog een pad loopt dat niet op mijn kaart staat, maar de goede richting uit lijkt te gaan. Er zit alleen nog een extra topje in dat geen naam heeft, maar waar ik wel een prachtige foto kan maken.

Vanaf de Plessenberg heb ik zicht op het Inntal en een aantal zijdalen.

Verder naar de Heuberg en dan door een mooi landschap terug naar de Jocheralm.

Bij de Jochernalm neem ik niet de Alter Steig naar het parkeerterrein, maar de brede Forstweg. Dit is 1,5 km verder, maar het loopt zo lekker gemakkelijk en als je op de kleine dingen let, dan is er ook nog wat te zien.

Het is een lonende wandeling met schitterende uitzichten als de bewolking hoog genoeg hangt. Wel is de klim in het begin nogal fors: ruim 600 m omhoog.

25 sep Kramsach

0 km

Een regenachtige dag op de camping.

26 sep Tiefenbachklamm

 8 km

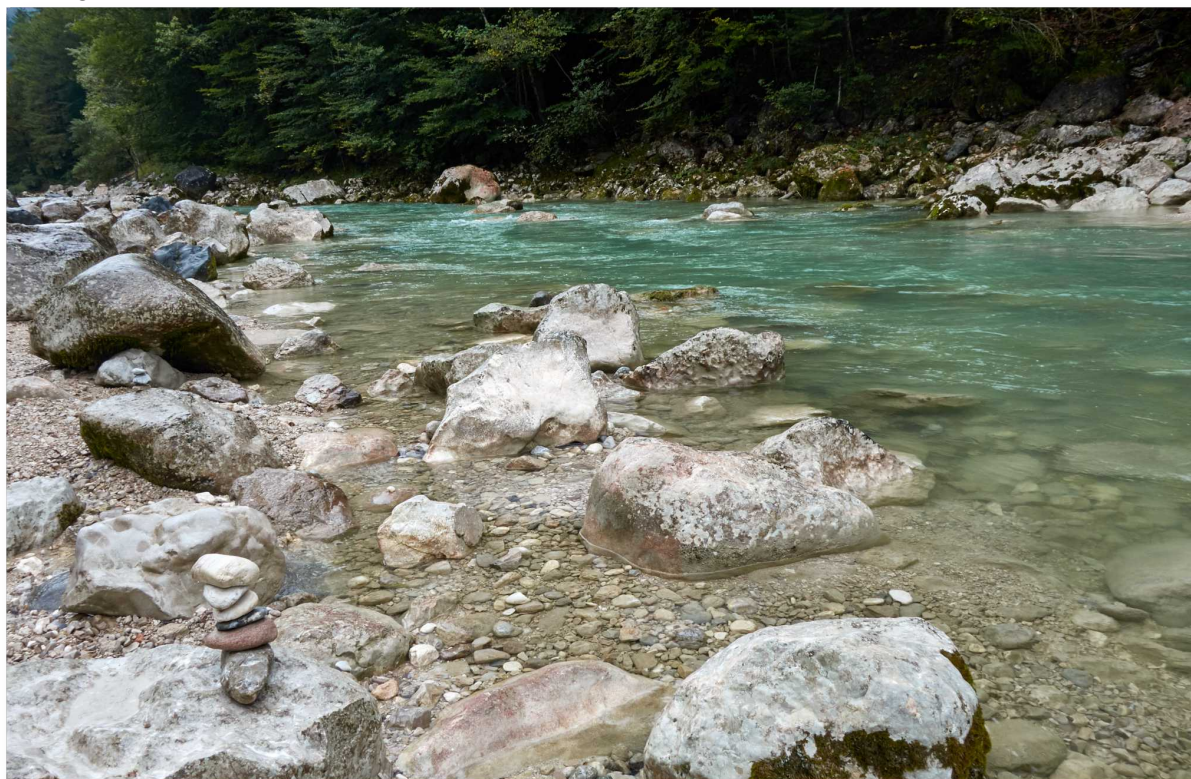
Laagste punt: 575 m Hoogste punt: 665 m Totale stijging / daling: 140 m

26 sep Kaiserklamm

 4,3 km

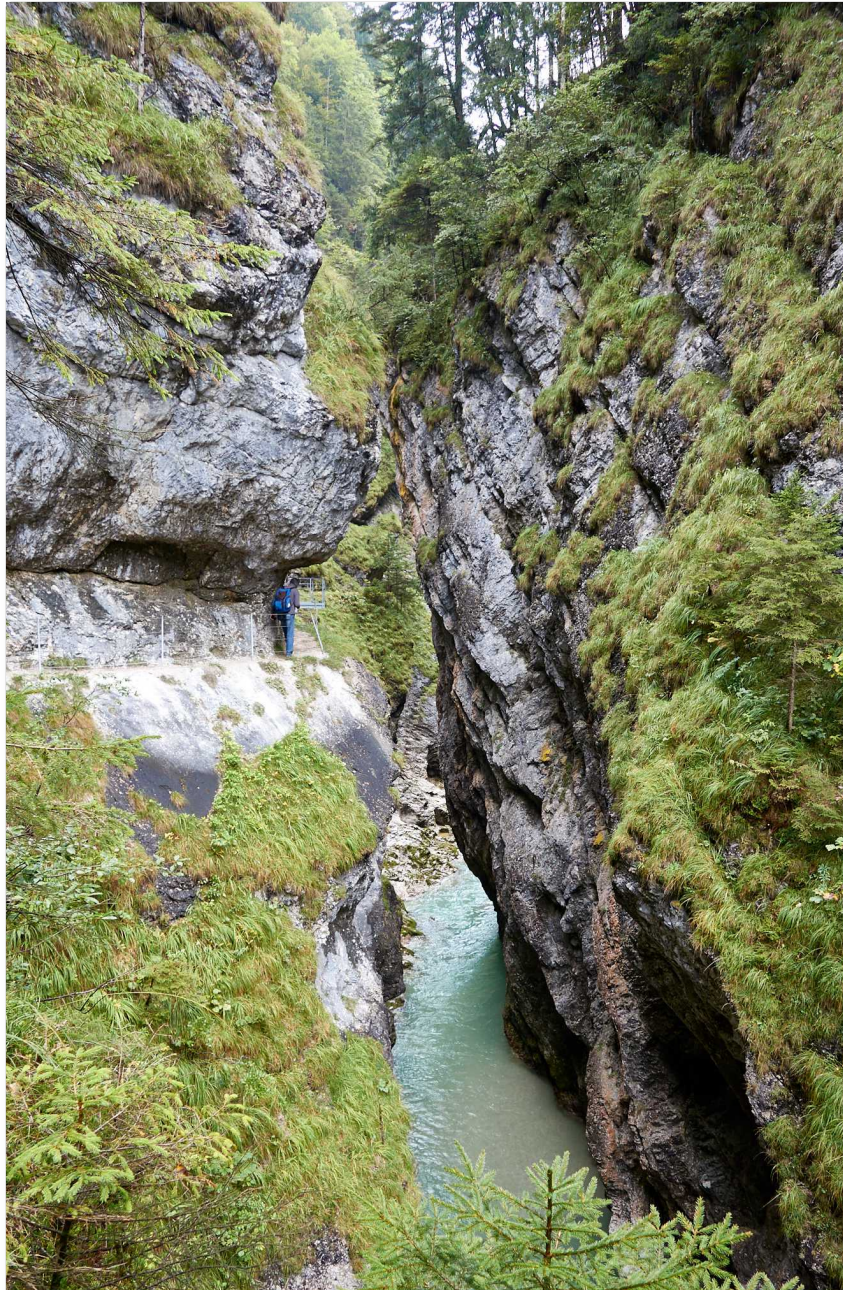
Laagste punt: 700 m Hoogste punt: 760 m Totale stijging / daling: 70 m

Het is weer tijd om op stap te gaan en ik (Trudi) ben ook weer van de partij. Geen hoge bergtoppen vandaag, maar we gaan twee kloven bezoeken. De Tiefenklamm is als eerste aan de beurt en als we aankomen bij het kleine parkeerplaatsje zien we maar een paar auto's en dat betekent dus weinig wandelaars in de kloof.

Bij het begin van de wandeling stroomt de Branderberger Ache rustig naar beneden.

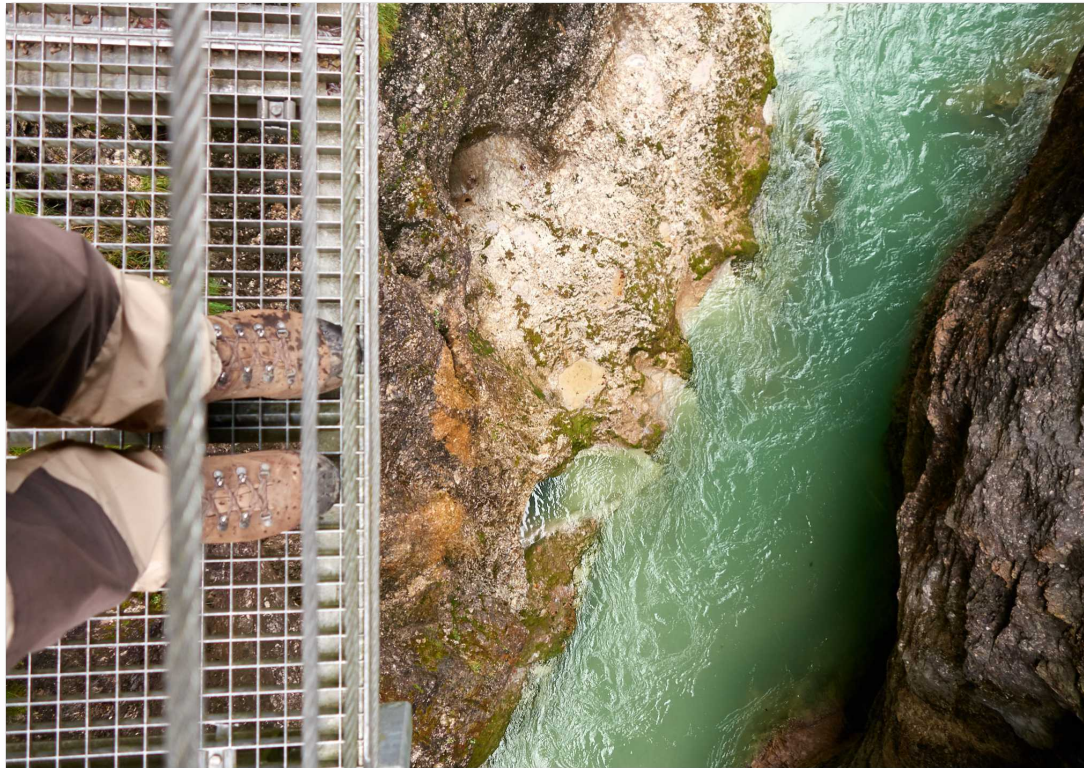

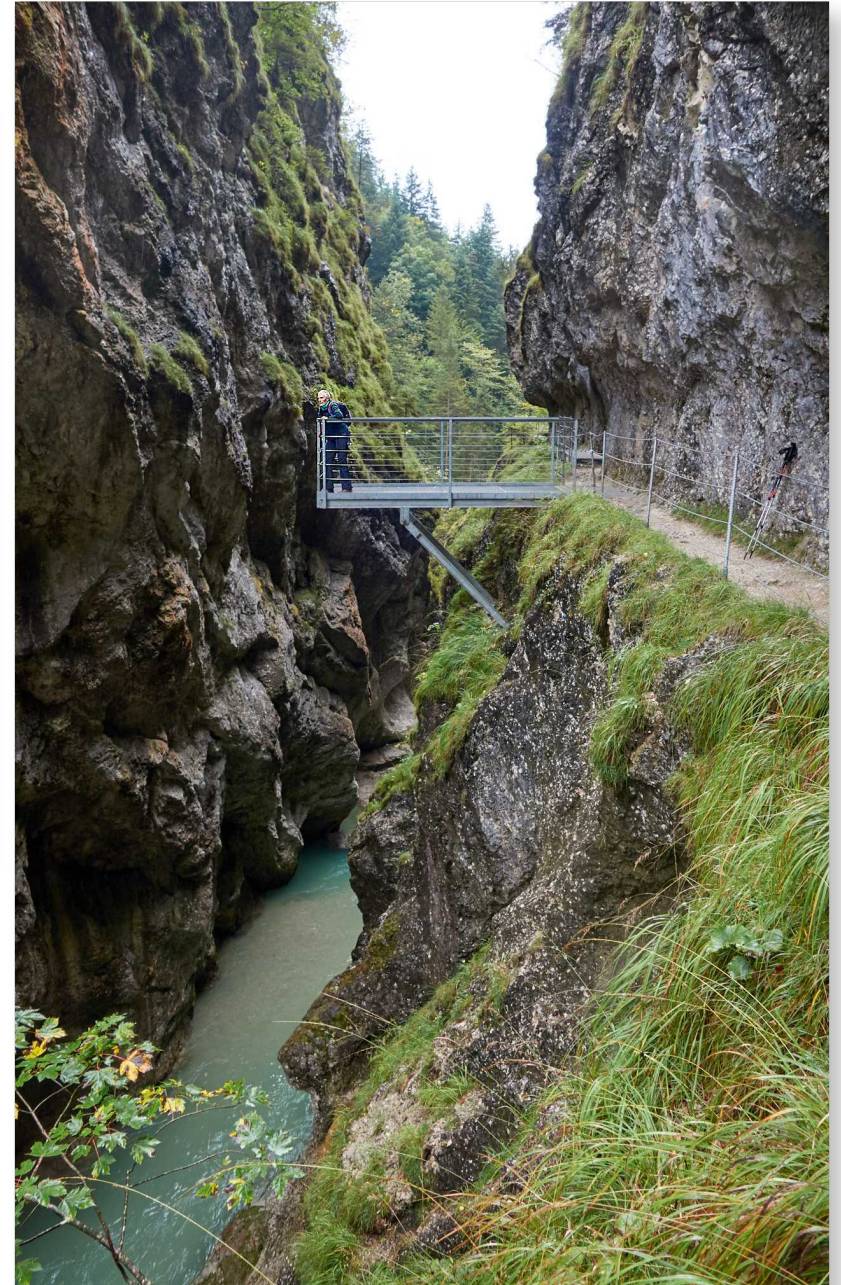
We lopen over een smal pad verder door het bos om dieper de kloof in te lopen en dan komen even later aan waar de kloof behoorlijk smaller is geworden.

Oeps, de bergbeek ligt wel heel erg diep onder mij. (Wim)

Een mooie plek om de kloof beter te bekijken.

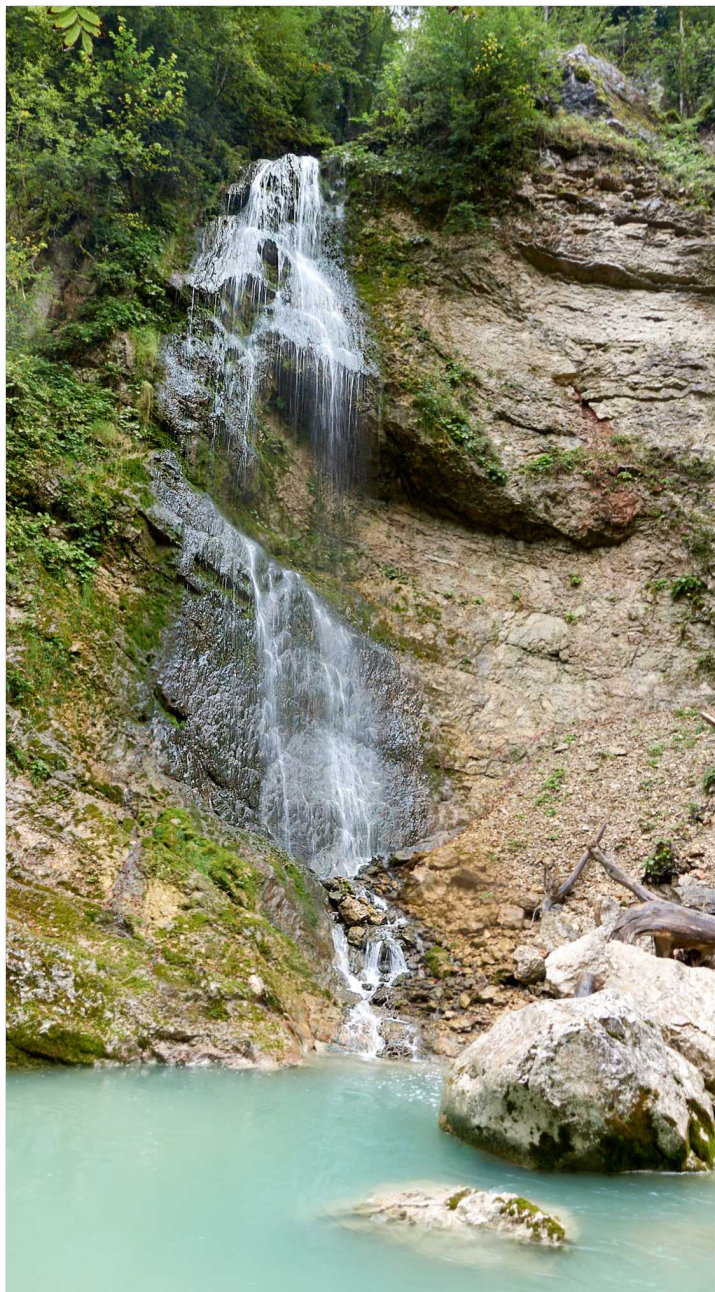
Het trieste verhaal bij dit kleine kruis: Tijdens een uitje van vader, moeder en dochter valt het 8-jarige meisje in de Brandenberger Ache. Moeder probeert haar te redden maar wordt ook meegesleurd door het woeste water en moet dit ook met de dood bekopen.

Op deze foto is heel goed te zien hoe met veel geraas het water naar beneden stroomt.

In de loop der jaren is er nog maar een klein gedeelte van de brug overeind gebleven.

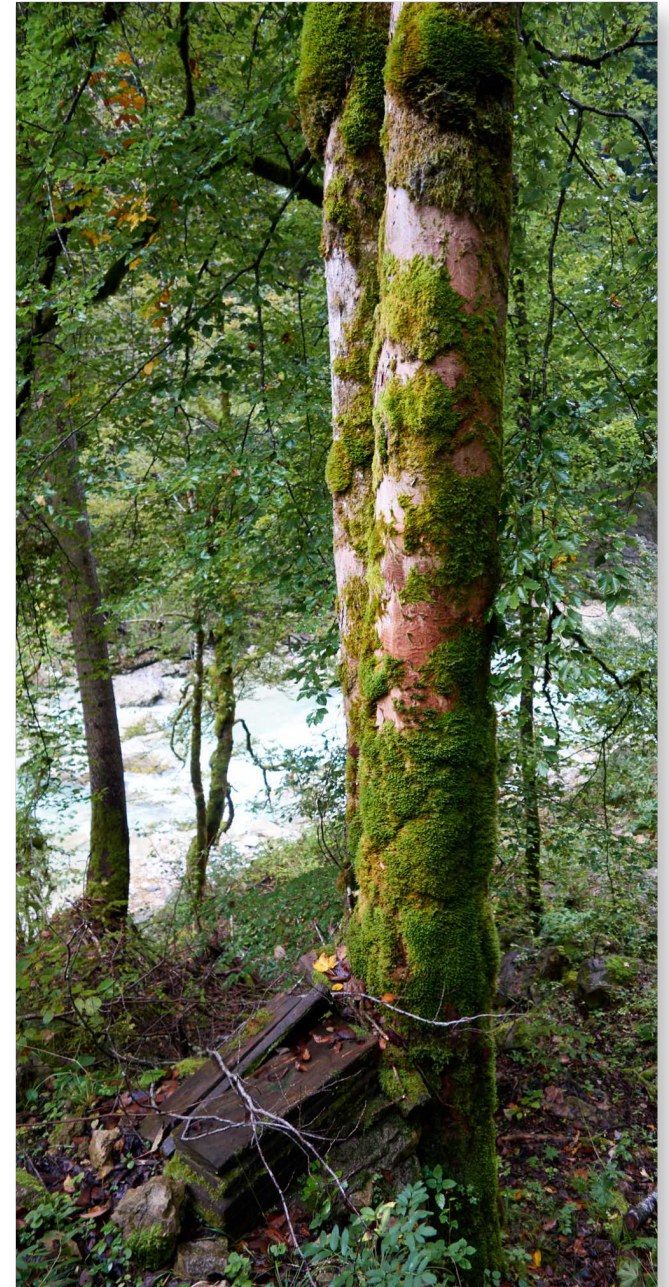
Ook een waterval past in deze omgeving.

We steken een paar keer de beek middels keurig aangelegde bruggen over.

In deze vochtige omgeving
zijn veel bomen begroeid
met mos, een mooi gezicht.

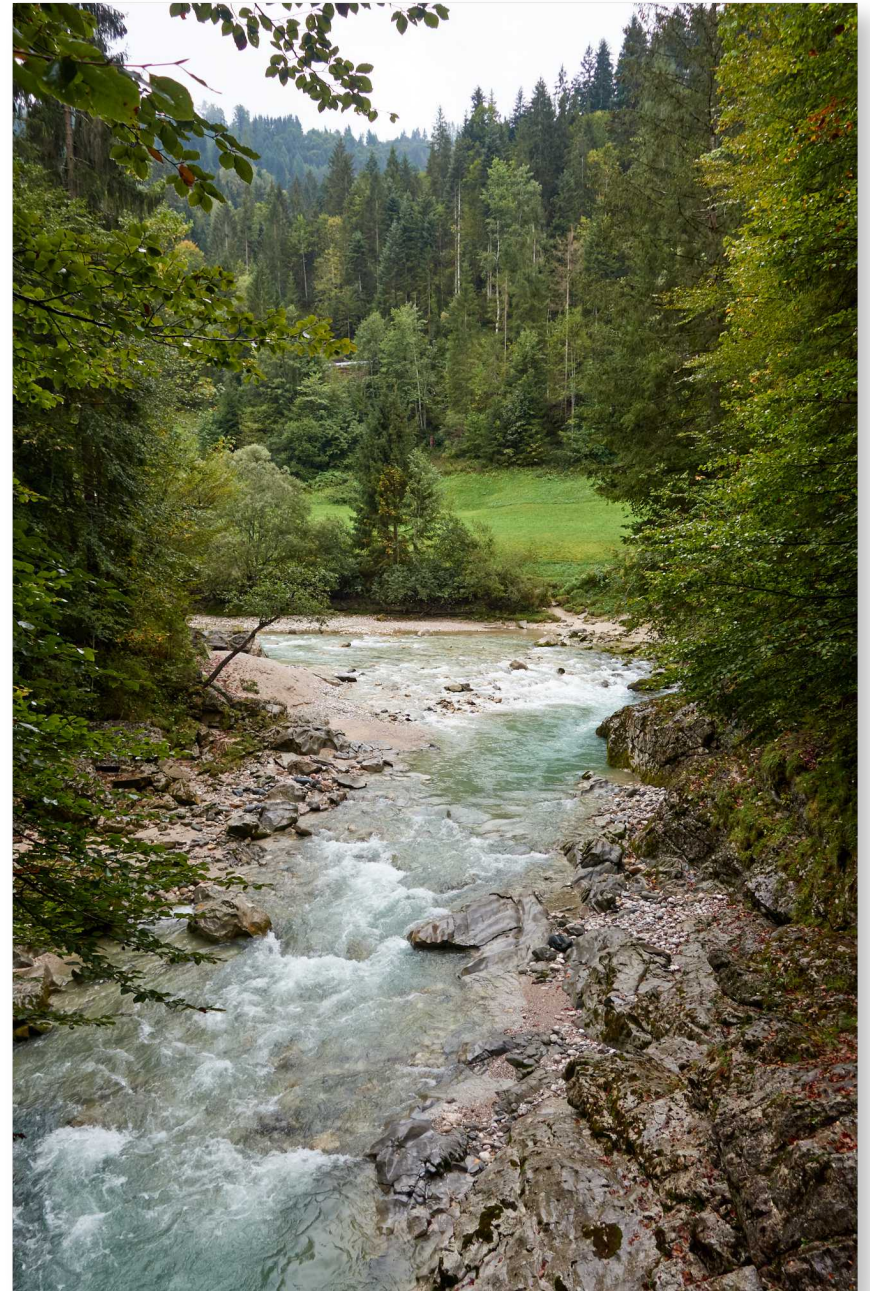

Dit is geen vandalisme, maar hieruit blijkt dat er toch nog regelmatig bomen en rotsblokken naar beneden vallen.

Aangekomen op de plek waar de beek begint aan zijn weg door de nauwe kloof stroomt het water nog behoorlijk rustig naar beneden.

Voor ons betekent dit ook het einde van de wandeling door de kloof, we lopen nog even door naar Jausenstation Tiefenbachklamm (gesloten als het regent) en keren daar dan om om dezelfde weg weer terug te lopen naar de auto.

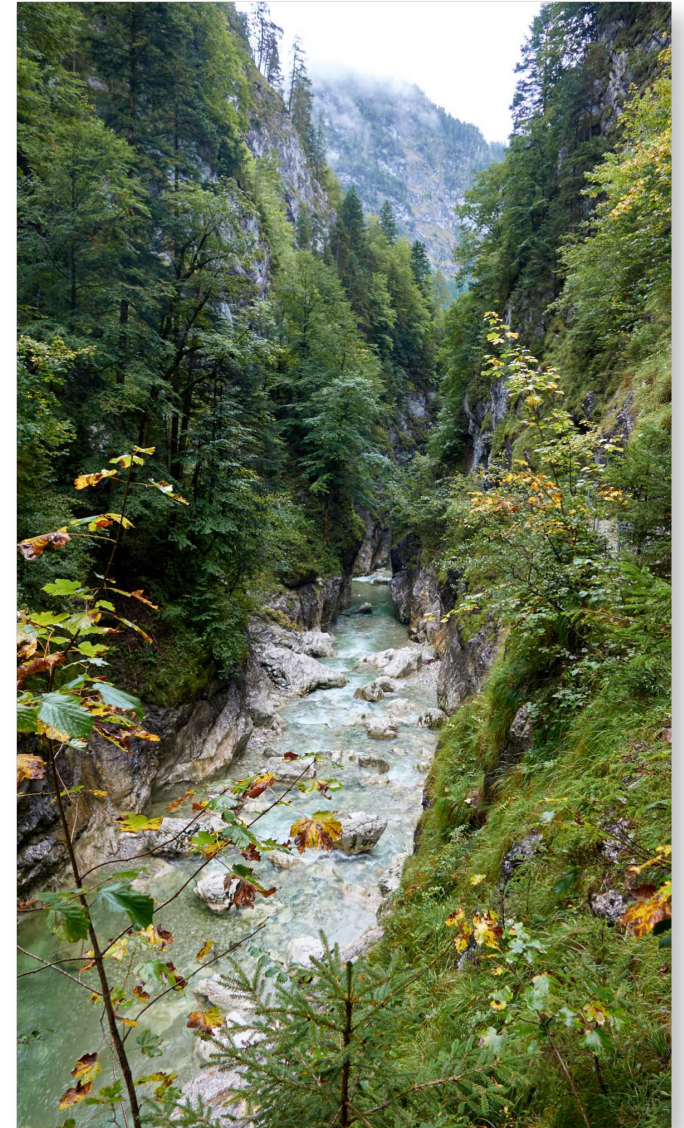
We rijden naar de hut waar we zojuist zijn geweest, om te lunchen en daarna rijden we naar de tweede klam, de Kaiserklamm. Ook door deze kloof dendert de Branderberger Ache.

Deze kloof is een stuk korter dan de vorige, maar wat schoonheid en ruigheid betreft staat deze bovenaan. Helaas is dat niet altijd in een foto te vangen, toch heeft Wim zijn best gedaan om enkele mooie plaatjes te maken.

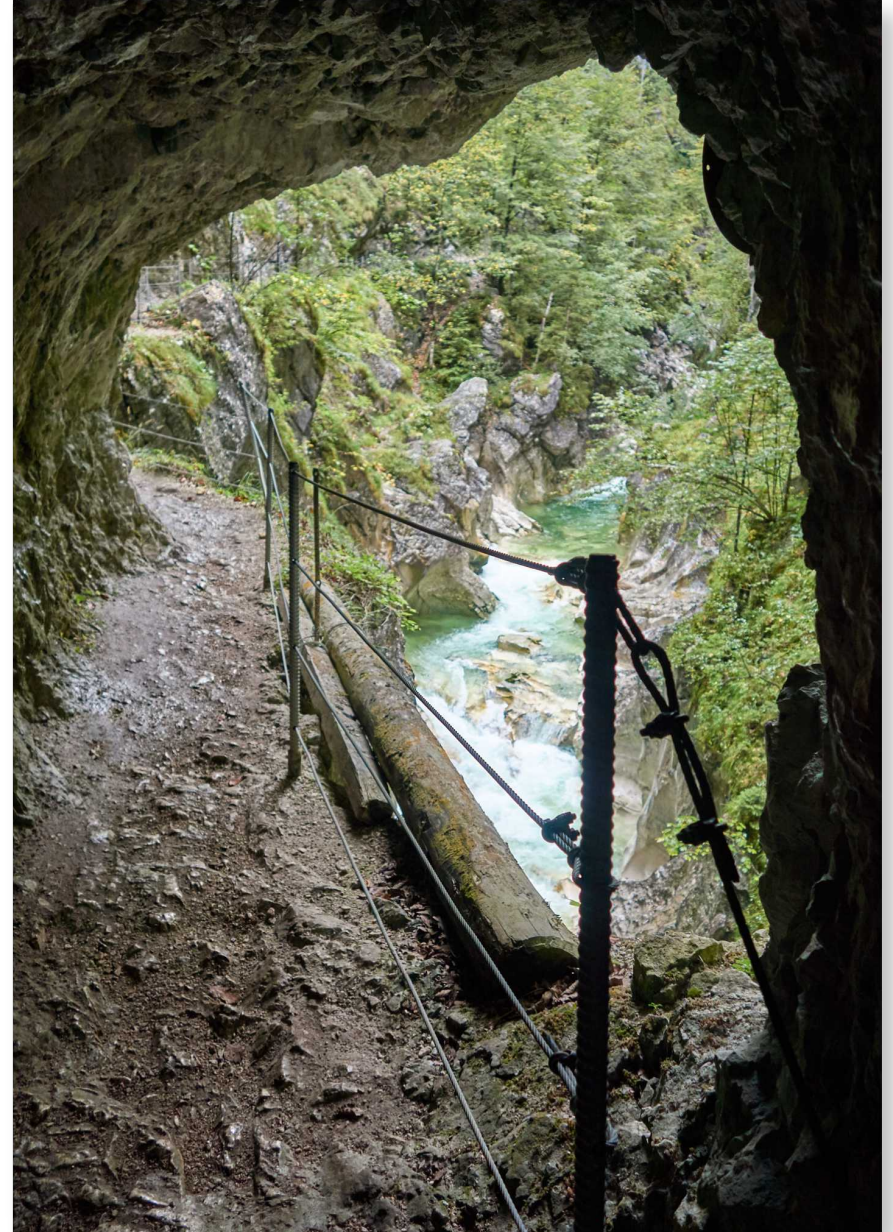

Al snel bij het begin van de kloof is te zien hoe smal deze is.

Veel overhangende rotsen en ook hier is de afstering geen overbodige luxe.

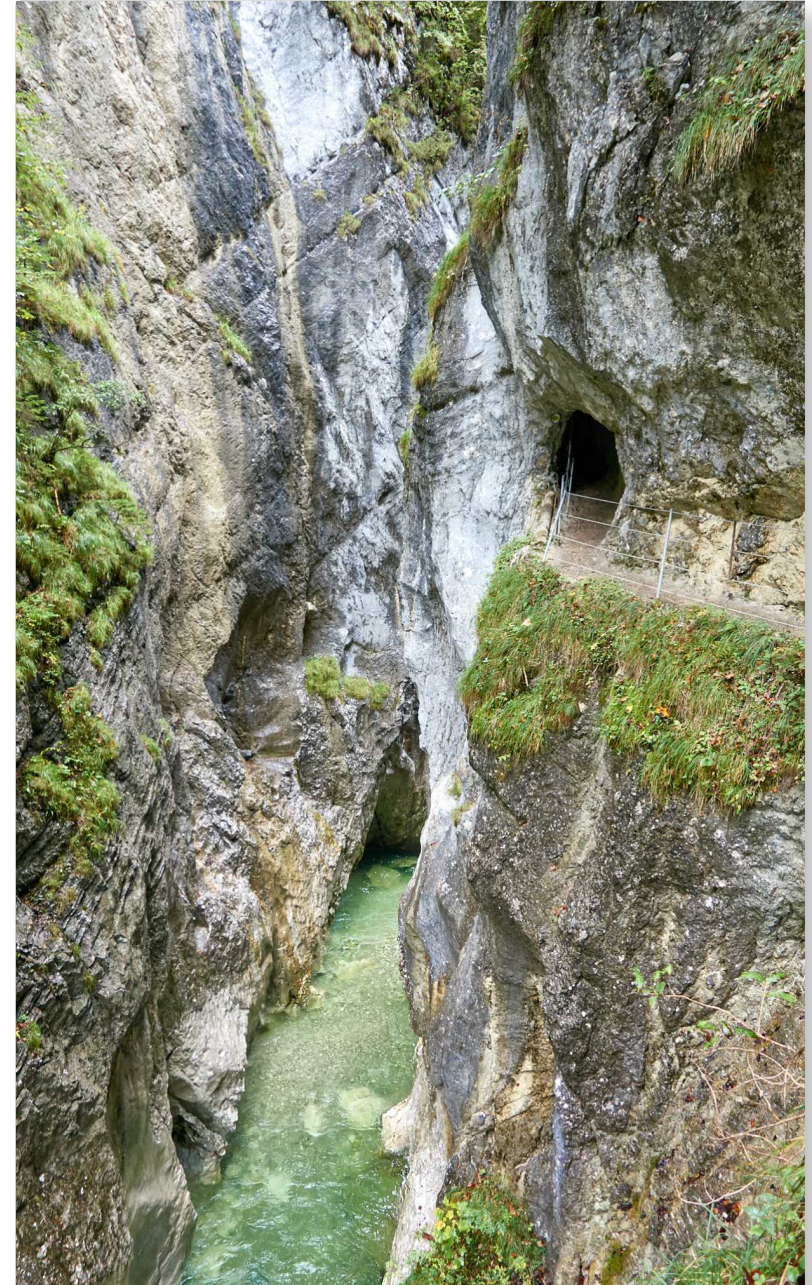

Daar de kloof erg smal is en er geen plaats voor een pad langs de rots is, is hier op twee plaatsen gekozen voor tunneltjes.

Een terugblik op de ingang van één van de tunneltjes.

Dit kruis is ter herinnering aan Ir Hermann Veith, de man die de kloven geschikt maakte voor houttransport (Holztrift). Met deze vorm van transport in de Brandeberger Ache kwam na 500 jaar in 1966 een einde omdat er toen wegen waren aangelegd naar Brandenburg.

Ook hier denderet het water naar beneden en ik (Trudi) probeer dit geluid te vangen in een filmpje.

De herfst heeft al duidelijk zijn intrede gedaan.

Hierna komt ook een einde aan deze prachtige kloof. We lopen nog een stukje langs de beek en vervolgens weer via de kloof terug naar de auto.

27 sep Parkeerplek Luegergraben - Mareitalm - Faulbaumgartenalm - Steinbergalm - P. Luegerg. 12 km
Laagste punt: 1160 m Hoogste punt: 1712 m Totale stijging / daling: 600 m

Het is tijd om weer eens een ander gebied te bezoeken dan de hoge bergen en we rijden daarvoor naar het einde van het Alpbachtal en zetten de auto neer in het zijdal Luegergraben. De wandeling begint relaxed over een breed pad met aan weerszijden golvende weilanden.

Hier is te zien hoe het water een verwoestende werking kan hebben.

Wij lopen rustig verder hoewel het pad nu allesbehalve vlak is.

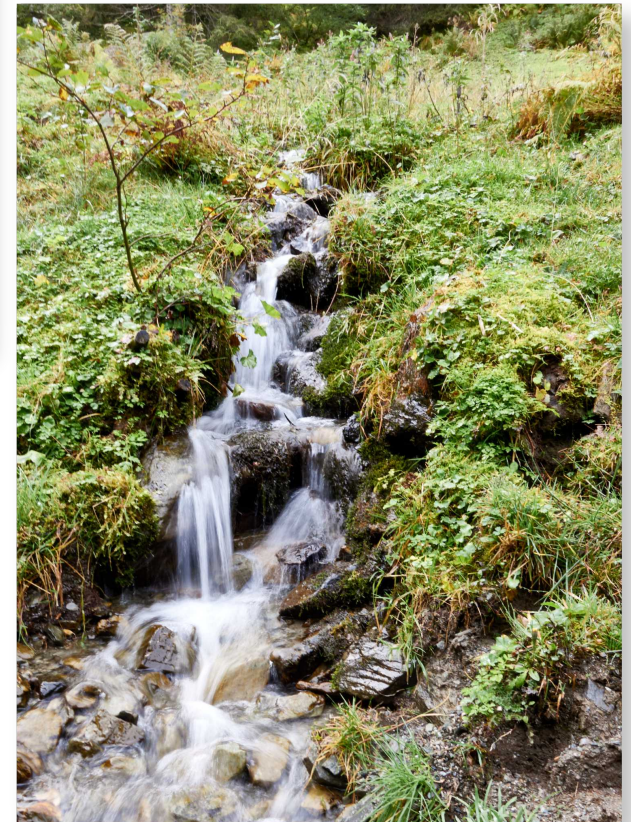

Nu verlaten we het brede pad om via de weilanden hogerop te komen.

Van bovenaf zie je de vele paadjes die naar de boerderijen leiden.

En overal watertjes die vanaf de bergen naar beneden stromen.

Na de nodige hoogtemeters komen we aan bij de Mareitalm. Aan de varkens is te zien dat de boerderij nog open is, maar het is er wel stil.

Hierna lopen we verder richting de Faulbaumgartenalm en blijven genieten van alle moois waar we langs lopen

Deze bijen hebben een mooi onderkomen.

Heel in de verte zien we de Steinbergalm, ons einddoel van de wandeling, al liggen. Maar we moeten toch nog wel even klimmen voordat we er zijn.

De Steinbergalm is al in 1558 gebouwd en uiteindelijk heeft 400 jaar later, in 1960, een grondige renovatie plaatsgevonden.

Op dit moment wordt deze kaasboerderij, die aan het eind van het dal ligt, gerund door drie jonge mensen die vanaf het voorjaar tot midden oktober op de alm verblijven.

Wij worden gastvrij ontvangen en zittend op het terras krijgen we een paar soorten kaas met een dik belegde boterham met boter voorgeschoteld om te proeven en de oude kaas vinden wij zo lekker dat we er wat van meenemen in de rugzak.

Nadat we een tijdlang te hebben kunnen genieten van de stilte, de graafmachine staat stil, en het uitzicht van deze alm moeten we toch echt weer beginnen aan de terugweg die grotendeels over dezelfde route gaat.

28 sep Kramsach

0 km

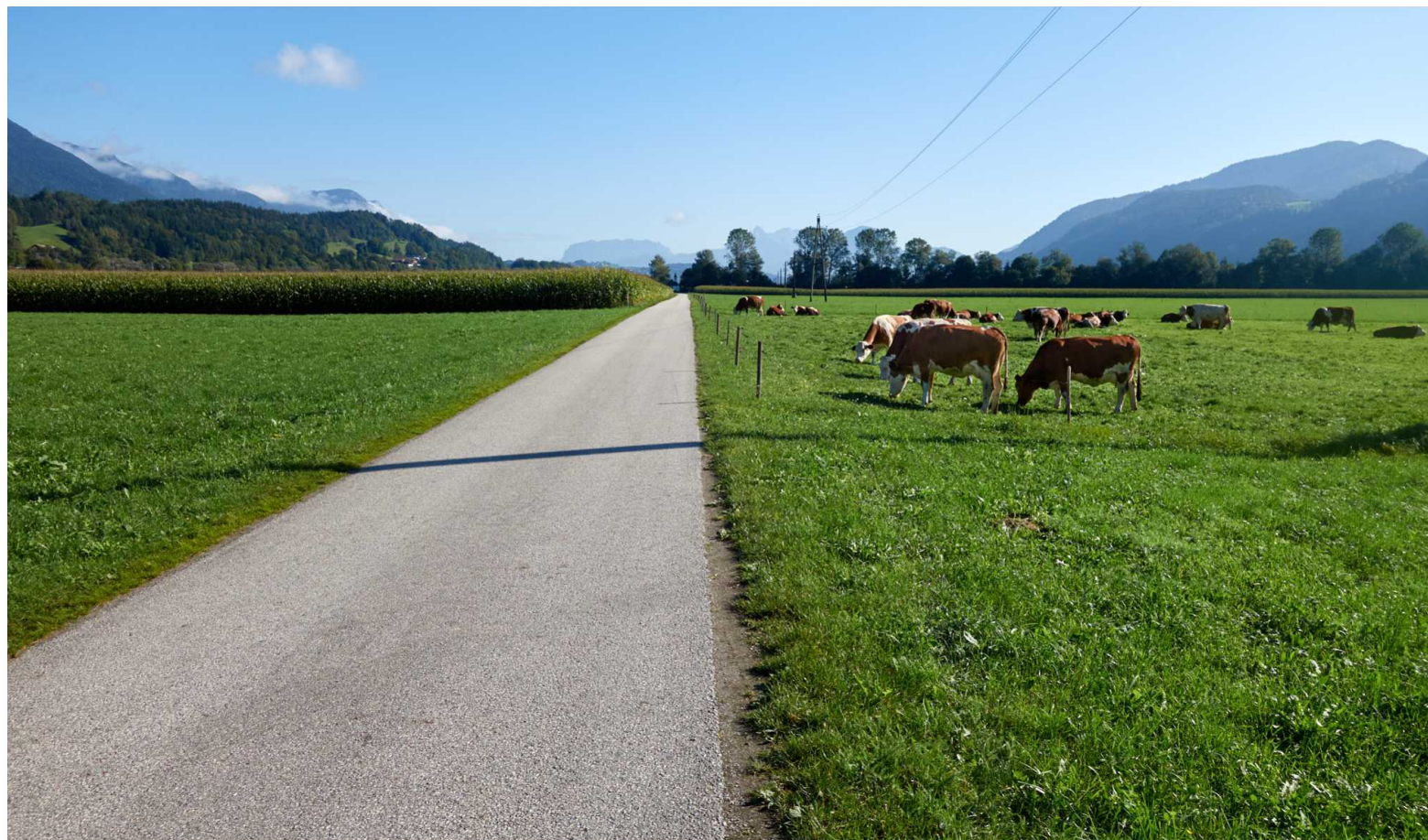
Een dag op de camping.

29 sep Camping - Wörgl - Kufstein - Mariastein - Camping

 68 km

Laagste punt: 482 m Hoogste punt: 626 m Totale stijging / daling: 600 m

Het wordt weer eens tijd om op de fiets te stappen en deze dag leent zich daar uitstekend voor. Ook nu vertrekken we vanaf de camping en fietsen rechtstreeks naar de Inn.

Hoewel we hier de Inn niet zien is dit wel degelijk de Innradweg.

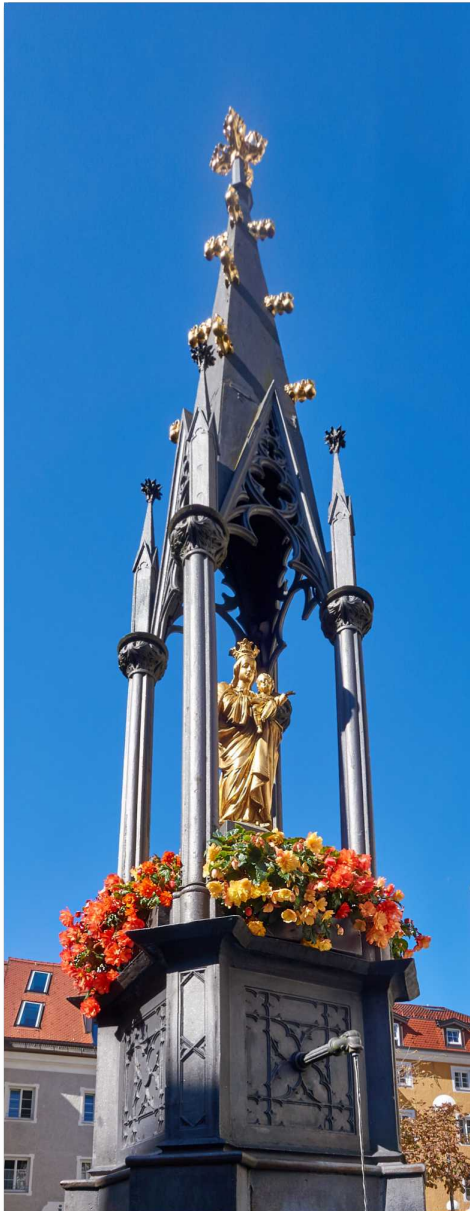

Hier hebben we de Innradweg verlaten en wij begrijpen niet dat ze de Innradweg hier niet langs hebben gepland maar vlak langs een heel drukke weg.

We zijn nu aangekomen bij Kufstein

Onder de poort door komen we in de winkelstraat van Kufstein.
Het oude gedeelte van Kufstein is erg klein.

Dit kunstwerk staat op de markt.

Ook op de markt bevindt zich het fraaie Rathaus..

Even later zien we nog meer kunst. Deze wandelaars nemen in plaats van hun rugzak een gitaar mee.

We steken hierna de Inn over om aan de terugweg te beginnen en nemen een pauze op een bankje met zicht op het kasteel van Kufstein.

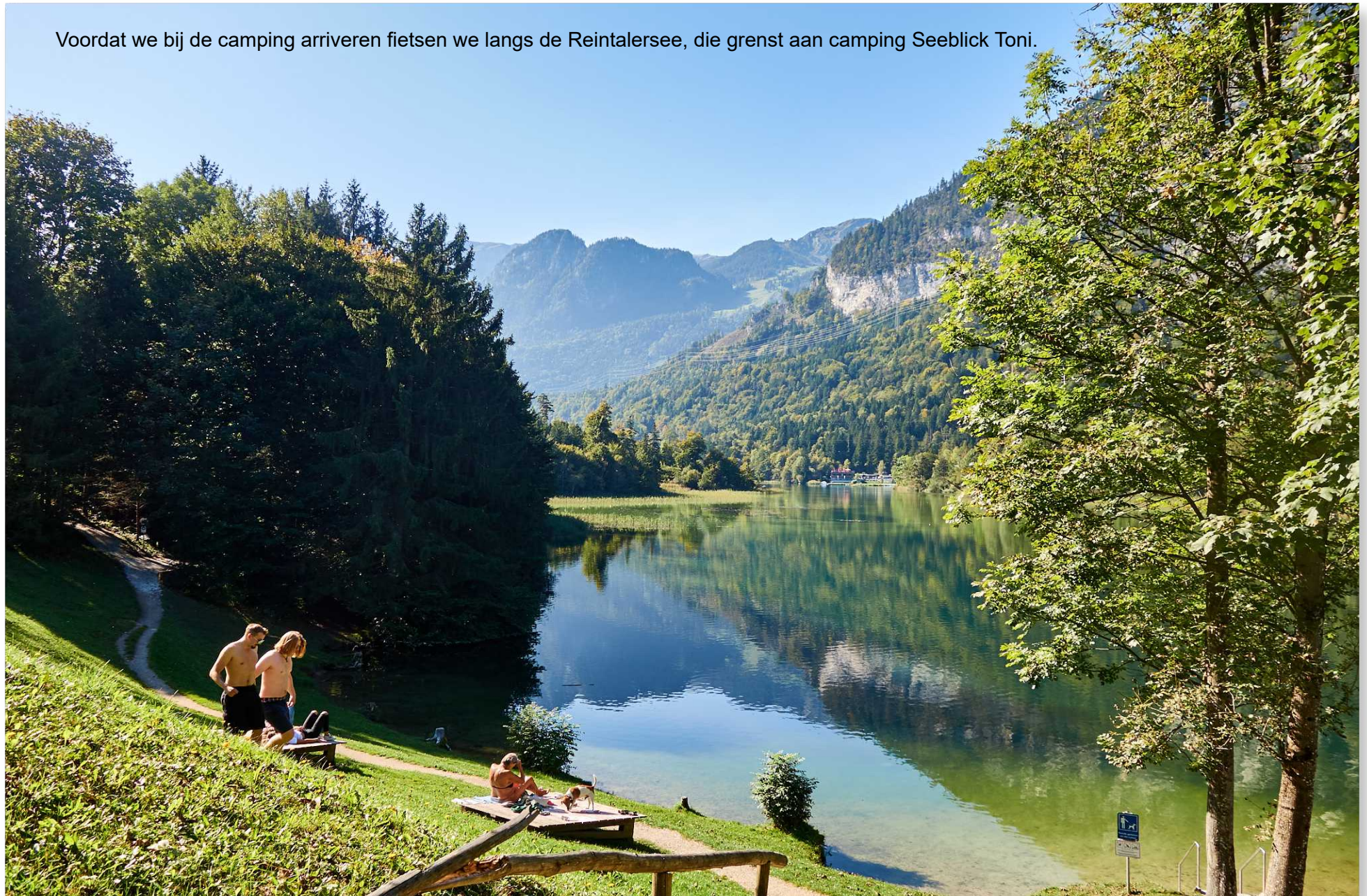

Op de terugweg fietsen wij niet langs de Inn maar nemen een weg op hoogte.

Vlak voor de Mariastein gaan we rechtsaf. In dit kasteel bevindt zich ook een kerk.

Voordat we bij de camping arriveren fietsen we langs de Reintalersee, die grenst aan camping Seeblick Toni.

30 sep Wiedersbergerhornbahn bergstation - Wiedersbergerhorn - W.bahn middenstation

 7,5 km

Laagste punt: 1350 m Hoogste punt: 2127 m Totale stijging: 290 m Totale daling: 790 m

Niet de laatste wandeldag van de vakantie maar wel de laatste met een kabelbaan naar boven. We nemen weer de Wiedersbergerhornbahn en als we aan de wandeling beginnen zien we al gelijk de top van de Wiedersbergerhorn liggen, daar willen we naar toe.

Via een smal pad stijgen we snel.

Wim is als eerste bij het kruis op de top.

Ik volg even later.

Op de top, waar we een lange pauze houden, kijken we op het pad dat over de kam naar de Sandkopf gaat waar we op 20 september gelopen hebben.

Een terugblik op de Wiedersbergerhorn.

Als je deze foto ziet zou je denken dat het vlak is maar niets is minder waar. Dit gaat heel erg steil naar beneden en ik ben daar niet erg blij mee.

Maar gelukkig belanden we weer op een pad dat heel wat minder steil is en met een prachtig uitzicht.

Een mooi blik op het Alpbachtal met de Gratlspitz waar wij morgen een wandeling hebben gepland.

Bij dit meertje houden we nog maar eens een pauze.

Dit pad mogen wij niet betreden en ook niet als we een hond bij ons hebben.

Even later komen we weer bij een meertje waar ook dit water gebruikt wordt om sneeuw te maken. Maar hier hebben ze ook aan de kinderen gedacht.

Je hoeft je hier niet af te vragen waarvoor dit pad is aangelegd.

Gelukkig komt ook aan de schutting een eind en even later is daar het middenstation, ons einddoel van vandaag.

1 okt Alpbach - Thierberg - Blaiksteig - Jausenstation Zottahof - Besinnungsweg - Alpbach

 8 km

Laagste punt: 950 m Hoogste punt: 1300 m Totale stijging / daling: 420 m

Dan nu echt onze laatste wandeling van deze vakantie en hiervoor rijden we naar Alpbach waar we de auto in de overdekte parkeergarage zetten. Alpbach wordt het bloemendorp genoemd en die naam maken ze dan ook echt waar.

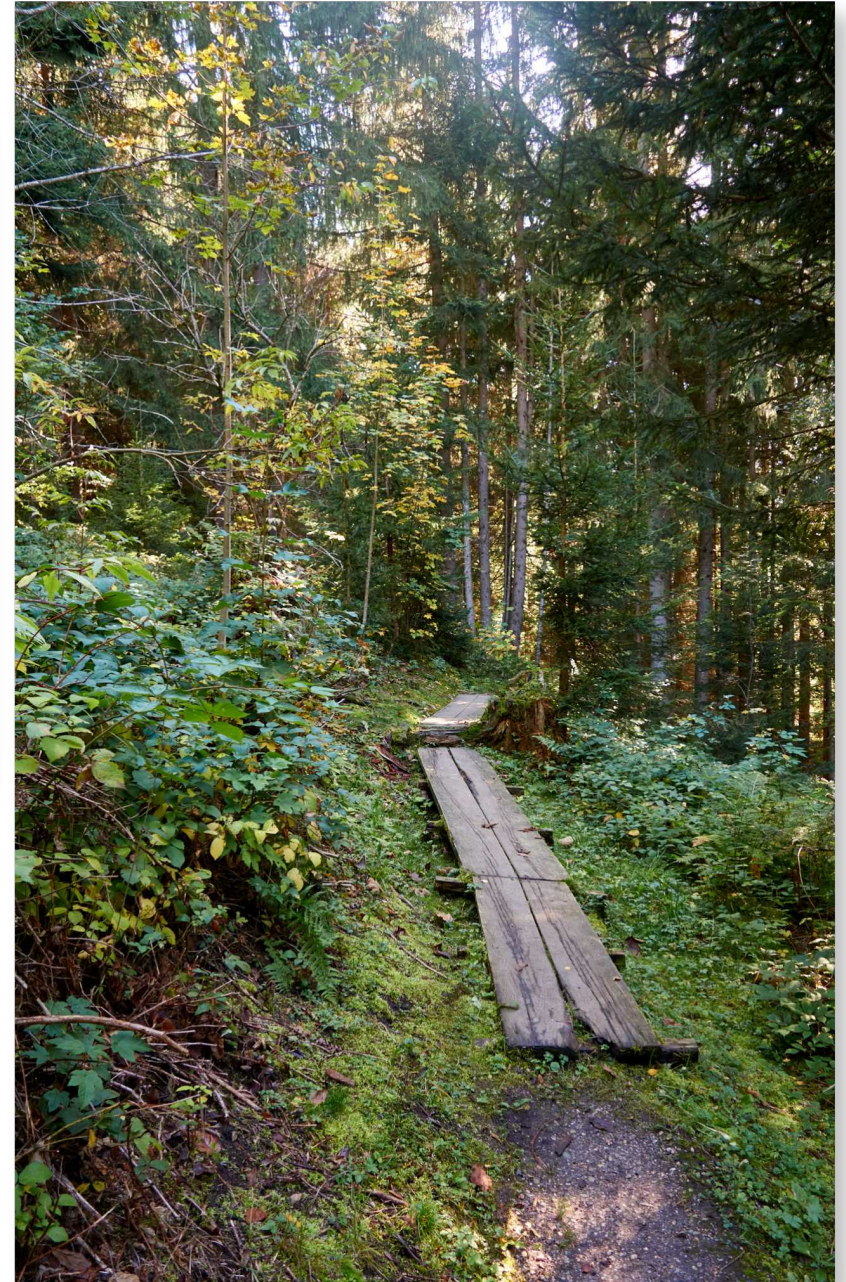
Over een steil pad lopen we omhoog en we zitten al snel boven Alpbach.

Na open gebied is daar ook bosgebied en via planken en een bruggetje vervolgen wij onze weg.

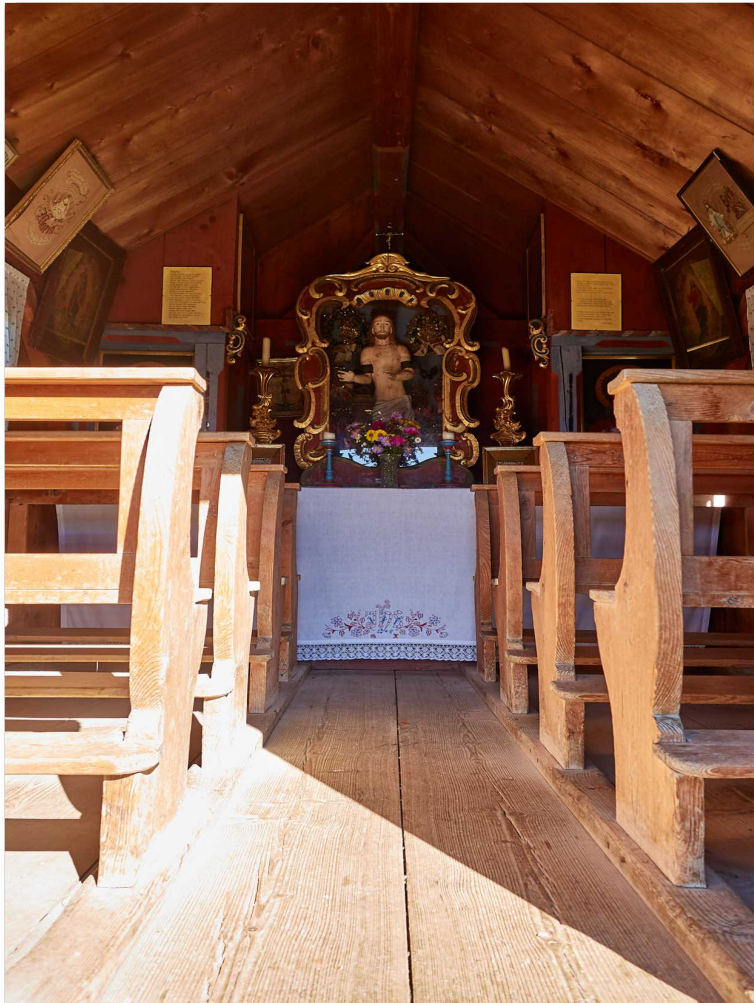
Voorlopig volgen we de Alpbacher Heimat Weg

Na het bos zijn daar weer de weilanden.

Op een plek waarvan je dat niet zou verwachten doemt
ineens een kapelletje op.

Het bord bij deze foto vertelt het verhaal bij deze bomen.

Via een smal pad vervolgen wij onze weg door het weiland en in de verte zien wij al onze geplande lunchplek, de Zottahof, al liggen, maar we nemen niet de kortste weg.

Ergens in het bos zien wij dit mooie monumentje ter herinnering aan een jongetje van bijna 7 die op deze plek is verongelukt.

Voordat we verder door het bos omhoog lopen houden we op dit plekje nog even een pauze.

Daarna gaat het met de beek naast ons nog weer verder omhoog.

Deze koeien versperren onze weg...

...en hier heeft
iemand iets
verloren.

Inmiddels zijn we al aan de afdaling begonnen en hebben een prachtig zicht op het dal en op de Wiedersbergerhorn.

En daar is dan het
Jausenstation
Zottahof.

Een fantastische plek om op een terrasje te zitten.

Ook aan het eten en drinken is niets op aan te merken.

Toch moeten we op een gegeven moment weer verder met de afdaling en als we bijna weer aangekomen zijn in Alpbach belanden we op de Besinnungsweg.

Op deze weg worden "lichaam, geest en ziel in harmonie met elkaar gebracht".
Wellicht steken wij er ook nog wat van op.

Ook hier worden we weer vergezeld van een beek die klaterend zijn weg naar beneden vindt.

Van de oude kruidenmolen is niet veel meer van over.

Hierna wandelen we al snel Alpbach weer in en nemen even een kijkje op het, voor ons Nederlanders, bijzondere kerkhof.

Nog één blik op de prachtige bloemenzee van een aantal huizen voordat we weer bij de auto arriveren.

2 okt Kramsach - Wertheim/Bettingen

 427 km

Gisteren hebben we na de wandeling de luifel al afgebroken zodat we deze droog hebben kunnen inpakken en ook de fietsen hadden we al in de auto gezet. Na het ontbijt pakken we de rest in en om 9 uur verlaten we de camping.

De eerste 100 km rijden we binnendoor via de Achensee en in Duitsland komen we dan weer op de autobaan. Voor het eerst sinds jaren hebben we geen file bij München maar helaas blijft dat niet zo en hebben we toch nog het nodige oponthoud.

Omstreeks kwart over 4 komen we dan aan bij de voor ons bekende camping in Wertheim/Bettingen. Ondanks de blauwe lucht is het toch behoorlijk koud en dat betekent dat de "Biergarten" gesloten is. Gelukkig is het kleine restaurantje wel open en omdat wij besluiten vroeg te gaan eten is er voor ons een tafeltje vrij.

3 okt Wertheim/Bettingen - Heel

 398 km

We zijn deze morgen vroeg wakker en dus vertrekken we op tijd, 8 uur. Daar het een feestdag is in Duitsland, de Dag van de Eenheid, is het heel stil op de autobaan. Dit heeft tot gevolg dat er geen enkele file is te bekennen en wij om half 2 de caravan op de oprit kunnen neerzetten.

We hebben er weer een mooie vakantie opzitten. De camping Stadlerhof is ons prima bevallen en voor ons de beste van de 3 campings die vlakbij elkaar liggen. Ook bij deze camping zijn de kabelbanen inclusief. De omgeving is weliswaar niet heel erg ruig maar zeker de moeite waard. Zo hebben we weer een gedeelte van Oostenrijk, waar we nog nooit geweest waren, met plezier verkend.